

gøre, fordi jeg jo ikke har nogen Myndighed til at benaade nogen, saa snart det gælder en Bøde, der er over 100 Kr. Men noget andet er, at medens Afgørelsen af Domssager tilkommer Domstolene ubestrideligt og ubestridt, er der jo for det første Benaadningsretten, som kan ændre Straffen eller forandre Straffen, saaledes som sket er i de to Tilfælde med Stralkonverteringen. Men dernæst er der det, at Strafuldbyrdelsen ligger hos de administrative Myndigheder; det er dem, der have Ansvaret for den, og som ogsaa maa passe paa, at de ikke ved blindt hen at eksekvere en Dom, naar det oplyses og godtgøres for dem, at den paagældende vil tage Skade paa sit Helbred af Dommens Eksekution, komme til at gøre saadan Skade; det er det, der er sket og slet intet andet.

Det ærede Medlem underholdt saa det høje Ting med en Del forskellige Artikler i „Middagsposten“, ja, jeg tror endogsaa med Artikler i den afdøde „Forpost“. Det synes at være en Læsning, han i høj Grad gouterer. Jeg skal imidlertid ikke komme dybere ind derpaa, men blot sige til det ærede Medlem, at han skal ikke tro alt, hvad der staar i „Middagsposten“, og han skal for Resten heller ikke tro alt, hvad der staar i „Politiken“.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Den højtærede Justitsminister bekræftede Rigtigheden af det, jeg fremførte i mine sidste Udtalelser, at Haandværkere ude paa Egnen ved „Braaskovgaard“ havde tilbudt Oscar Køhler at udføre hele det Arbejde, som var blevet ham overdraget, saaledes at Oscar Køhler kunde have haft en ren Fortjeneste af 10,500 Kr. uden at have det allermindste med dette Arbejde at gøre. Nu sagde den højtærede Minister, at det var ganske rigtigt, men at Egnens Haandværkere vilde ikke rette sig efter Konditionerne og Tegningerne. Jeg tror dog, man kan sige, at Egnens Haandværkere ere ret fornuftige Mennesker, og at det ikke falder dem ind at henvende sig til Oscar Køhler med den Erklæring: Vi ville udføre det Arbejde, du har faaet i Entreprisen, men vi ville hverken udføre det efter Konditionerne eller efter Tegningerne, men som vi selv synes. Saa ufornuftige ere Egnens Haandværkere ikke.

Det, der er sket i denne Sag, er, at først har man henvendt sig til Haandværkerne paa Egnen og faaet et rimeligt og billigt Tilbud fra dem, har derefter ændret Tegningerne en Smule, og saa gaar

det fra Overværgeraadet til Justitsministeren, som aldeles ignorerer de Haandværkere, der først have givet Tilbud efter Anmodning, og overlader Arbejdet til en privat Bekendt af sig, og denne private Bekendt finder, at det er en saa god Entreprisen, at han ikke vil afstaa den mod at faa 10,500 Kr. som ren Fortjeneste.

Det, som nu er tilbage og har Interesse, er, om Justitsministeren ikke vil gaa med til at yde Egnens Haandværkere en Erstatning, fordi de efter Anmodning have maattet udføre et Arbejde, som de ikke faa noget som helst Vederlag for paa anden Maade. Jeg vil gerne have en Erklæring fra den højtærede Justitsminister derom, thi efter den højtærede Justitsministers første Udtalelse lod det til, at han ikke var synderlig stemt for at udrede en saadan Erstatning til Egnens Haandværkere. Og jeg skal endnu en Gang gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup), altsaa Justitsministerens egen Meningsfælle, siger i sin Erklæring om „Braaskovgaard“, at der maa gives den Anke Medhold, at et efter samtlige Forhold berettiget Hensyn lige overfor Egnens Haandværkere her er blevet tilsidesat, og at det er fuldstændig berettiget, at der betales disse Mænd en Erstatning. Jeg vil derfor spørge den højtærede Justitsminister, om Egnens Haandværkere kunne gøre Regning paa at faa en Erstatning for det Arbejde, de efter Anmodning have udført, uden at der er taget Hensyn dertil?

Borgbjerg: Den højtærede Justitsminister sagde i Fredags, at han ikke holdt af at sige noget, der ikke kan staa fast. Jeg vil nu paavise, at den højtærede Justitsminister har sagt noget, der ikke kan staa fast. Han har sagt det lige i dette Øjeblik, kort forinden han satte sig ned. Det var en Gentagelse af hans Udtalelse i Fredags om, at Politidirektøren her i København kun havde givet den meget omtalte Biografteaterbevilling efter Justitsministerens anbefaling. Det gentog han i Dag og vil altsaa for Tingets Medlemmer give det Udseende af, at der her kun var Tale om en anbefaling af Justitsministeren. Den højtærede Justitsminister føjede udtrykkelig til, at han ikke dermed havde forhindret Politidirektøren i at nægte at uddele denne Bevilling til de paagældende Personer, og Justitsministeren sagde endvidere ordret: „Det er ikke rigtigt, at jeg har opgivet Politidirektøren de Personer, til hvilke han skal give Be-